

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Fremsat den 4. februar 1976 af *arbejdsministeren*.

I lov om arbejdsformidling og arbejds-
løshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgø-
relse nr. 473 af 17. september 1975, foreta-
ges følgende ændringer:

1. § 80 ophæves.

2. I § 79, stk. 1, ændres „§§ 38 og 80, stk. 1,“
til: „§ 38“.

Bemærkninger til lovforslaget.

Arbejdsløshedsloven indeholder i §§ 76, 77 og 79 bestemmelser om følgende ordning med hensyn til arbejdsløsheds-kassernes økonomi, herunder deres mellemværende med statskassen:

Kasserne opkræver hos medlemmerne et medlemsbidrag, der for nydende medlemmer udgør 2,25 gange dagpengenes størrelse og for bidragydende medlemmer halvdelen heraf.

Af medlemsbidragene afholder kasserne udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge. Såfremt en kasse ikke har tilstrækkelige midler til at afholde udgifterne for hele regnskabsåret, ydes der a conto-refusion fra staten.

Efter regnskabsårets udløb yder staten refusion af kassernes udgifter til arbejdsløshedsdagpenge i regnskabsåret, medens kasserne — eventuelt ved modregning i refusionen — til staten indbetaler beløb, svarende til de samlede medlemsbidrag.

De arbejdsløsheds-kasser, hvis udgifter til dagpenge overstiger indtægterne i form af medlemsbidrag, får altså differencen dækket af staten, medens kasser, hvis indtægter overstiger udgifterne, indbetaler overskuddet til staten.

Kassernes udgifter til administration er staten uvedkommende. Udgifterne dækkes af kassernes

Arbejdsmin. 3. kt. j. nr. 15.3-54.

medlemmer gennem et særligt medlemsbidrag eller af det pågældende fagforbund.

Den nævnte ordning af det økonomiske mellemværende mellem staten og arbejdsløsheds-kasserne blev gennemført ved en lov om ændring af arbejdsløshedsloven, lov nr. 40 af 22. februar 1967, der trådte i kraft den 1. april 1967. Efter den tidligere gældende ordning dækkede staten en i loven fastsat andel af kassernes dagpengeudgifter.

Den således etablerede ordning er i almindelighed billigere for arbejdsløsheds-kasserne end den tidligere ordning, men for kasser, der havde ringe ledighed, og som tidligere har haft en lav dagpengesats med deraf følgende nedsat medlemsbidrag, blev nyordningen dyrere. Ved gennemførelsen af ovennævnte lov af 22. februar 1967 regnede man derfor — som det fremgår af bemærkningerne til det lovforslag, som blev til denne lov, jfr. folketingstidende 1966-67 tillæg A. sp. 1199-1203 — med, at der for nogle arbejdsløsheds-kasser kunne ligge en vis tilskyndelse til at opgive statsanerkendelsen, når de til staten skulle indbetale det beløb, hvormed medlemsbidragene oversteg dagpengeudgifterne.

Ved loven af 22. februar 1967 blev der derfor yderligere i arbejdsløshedsloven indsat en bestem-